

KONZULARNA KONVENCIJA
IZMEDJU NARODNE REPUBLIKE KINE I SOCIJALISTIČKE
FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Narodna Republika Kina i Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija

u želji da unaprede konzularne odnose i u cilju daljeg jačanja i razvijanja prijateljskih odnosa i saradnje između dve zemlje na osnovu poštovanja principa suvereniteta, nezavisnosti, nemešanja u unutrašnje stvari, ravnopravnosti i uzajamne koristi,

odlučile su da zaključe ovu konzularnu konvenciju i u tu svrhu imenovalе svoje opunomoćenike:

Narodna Republika Kina Huang Hua - potpredsednika Državnog saveta i ministra inostranih poslova Narodne Republike Kine

Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija Mirka Ostojića - izvanrednog i opunomoćenog ambasadora Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije u Narodnoj Republici Kini,

koji su se, pošto su razmenili svoja punomoćja i utvrdili da su ona ispravna i u propisanoj formi, saglasili o sledećem:

D E F I N I C I J E

Član 1.

U smislu ove konvencije izraz:

a) "država imenovanja" označava stranu ugovornicu koja imenuje konzularnog funkcionera;

b) "država prijema" označava stranu ugovorni -
cu koja prihvata konzularnog funkcionera;

c) "konzulat" označava svaki generalni konzu -
lat, konzulat, vicekonzulat i konzularnu agenciju;

d) "konzularno područje" označava teritoriju
određenu konzulatu za vršenje konzularnih funkcija;

e) "šef konzulata" označava svako lice kome
država imenovanja poveri rukovođenje konzulatom;

f) "konzularni funkcioner" označava svako li-
ce, podrazumevajući šefa konzulata, koje država imenovanja
ovlasti da vrši konzularne funkcije;

g) "službenik konzulata" označava svako lice
koje vrši administrativne ili tehničke poslove konzulata;

h) "član poslužnog osoblja" označava svako li-
ce koje je zaposleno na poslužnim dužnostima u konzulatu;

i) "član konzulata" označava konzularne fun-
kcionere, konzularne službenike i članove poslužnog osoblja;

j) "konzularne prostorije" označava zgrade
ili delove zgrada i okolno zemljište koji se, bez obzira či-
je su vlasništvo, koriste isključivo za ciljeve konzulata;

k) "Konzularna arhiva" označava sve isprave,
dokumente, prepisku, knjige, registre, kartoteke, pečate,
štambilje, filmove, fotografije, magnetofonske trake, mate-
rijal za šifrovanje i kodekse, kao i svaku opremu i nameštaj
koji su namenjeni njihovoj zaštiti i čuvanju;

l) "državljanin" označava fizičko i pravno li-
ce;

m) "brod" označava svaki plovni objekt države
imenovanja ili države prijema koji je ovlašćen da plovi pod
zastavom odnosne države, osim ratnog broda;

n) "bazduhoplov" označava svaki vazduhoplov države imenovanja ili države prijema upisan u registar odnosne države, osim ratnog vazduhoplova.

G l a v a p r v a

KONZULARNI ODNOSI

Član 2.

Otvaranje konzulata

1. Svaka strana ugovornica može otvoriti konzulat na teritoriji druge strane ugovornice samo uz njenu saglasnost.

2. Sedište konzulata, njegov rang i konzularno područje utvrđuju strane ugovornice, a svaka izmena u vezi s tim može se vršiti samo uz saglasnost države prijema.

3. Izričiti prethodni pristanak države prijema je potreban i za otvaranje kancelarije kao dela postojećeg konzulata, van mesta u kome je sedište konzulata.

4. Konzularni funkcioner može vršiti svoje funkcije izvan svog konzularnog područja samo uz saglasnost države prijema.

Član 3.

Imenovanje i prihvatanje šefa konzulata

1. Način imenovanja i prihvatanja šefa konzulata utvrđuje se u skladu sa zakonodavstvom i praksom države imenovanja i države prijema.

2. Država imenovanja obaveštava notom državu prijema o imenovanju šefa konzulata. U noti se navodi ime i prezime šefa konzulata, njegov rang, sedište konzulata i konzularno područje.

3. Po prijemu note o imenovanju šefa konzulata, država prijema u najkraćem roku obaveštava državu imenovanja o svojoj saglasnosti.

4. Ukoliko odbije da dá saglasnost, država prijema nije dužna da saopšti razloge odbijanja.

5. Šef konzulata može vršiti svoje funkcije tek pošto država prijema obavesti državu imenovanja o svojoj saglasnosti.

Član 4.

Obaveštavanje organa na konzularnom području

1. Od momenta kada je data saglasnost za šefa konzulata, država prijema je obavezna da o tome odmah obavesti nadležne organe konzularnog područja i preduzme potrebne mere kako bi šef konzulata mogao da obavlja svoje funkcije.

2. Država prijema je dužna da preduzme sve potrebne mere kako bi šef konzulata mogao da uživa tretman koji predviđaju odredbe ove konvencije.

Član 5.

Privremeno vršenje funkcije šefa konzulata

1. Ako je šef konzulata sprečen da vrši svoje funkcije ili ako je mesto šefa konzulata upražnjeno, država imenovanja može za vršioca dužnosti šefa konzulata odrediti nekog od konzularnih funkcionera ili nekog od članova diplomatskog osoblja diplomatskog predstavništva, države imenovanja u državi prijema. Država imenovanja će blagovremeno saopštiti državi prijema ime i prezime vršioca dužnosti šefa konzulata.

2. Vršilac dužnosti šefa konzulata uživa olakšice, privilegije i imunitete koji prema odredbama ove konvencije, pripadaju šefu konzulata.

3. Član diplomatskog osoblja koji je odre -
djen za privremenog vršioca dužnosti šefa konzulata, i da -
lje uživa diplomatske privilegije i imunitete.

Član 6.

Obaveštenje o imenovanju,
dolasku i odlasku

Država imenovanja će blagovremeno obavestiti
državu prijema o sledećem:

a) dolasku člana konzulata, uz navodjenje njegovog imena i prezimena i funkcije, konačnom odlasku iz zemlje prijema ili o prestanku njegove funkcije, kao i o sva -
koj promeni koja utiče na njegov status u toku njegovog slu -
žbovanja u konzulatu;

b) dolasku i konačnom odlasku člana porodice
člana konzulata, kao i o tome da je neko lice postalo ili pre
stalo da bude član porodice člana konzulata;

c) zapošljavanju ili otpuštanju lica koja su
državljanici države prijema ili su u njoj stalno nastanjena.

Član 7.

Državljanstvo članova konzulata

1. Konzularni funkcioner je državljanin drža -
ve imenovanja, koji nije stalno nastanjen na teritoriji dr -
žave prijema.

2. Službenik konzulata i član poslužnog oso -
blja može biti državljanin države imenovanja ili države
prijema.

Član 8.

Prestanak funkcije člana konzulata

1. Funkcije člana konzulata prestaju:

a) saopštenjem države imenovanja državi prijema da su prestale njegove funkcije;

b) saopštavanjem države prijema državi imenovanja diplomatskim putem o povlačenju saglasnosti šefu konzulata ili saopštavanjem da je neki drugi član konzulata neprihvatljiv, u kom slučaju država imenovanja opoziva takvo lice ili okončava njegov rad u konzulatu.

2. U slučajevima navedenim u tački b) stav 1. ovog člana, država prijema nije dužna da saopšti državi imenovanja razloge svoje odluke.

Član 9.

Vršenje konzularnih funkcija od strane diplomatskog predstavništva

1. Odredbe ove konvencije takodje se primenjuju i na vršenje konzularnih funkcija od strane diplomatskog predstavništva.

2. Država imenovanja diplomatskim putem saopštava državi prijema imena članova diplomatskog predstavništva kojima je povereno vršenje konzularnih funkcija.

3. Članovi diplomatskog predstavništva, kojima je povereno vršenje konzularnih funkcija, i dalje uživaju olakšice, privilegije i imunitete članova diplomatskog predstavništva.

G l a v a d r u g a

KONZULARNE FUNKCIJE

Član 10.

Opšte konzularne funkcije

Opšte konzularne funkcije su:

a) zaštita u državi prijema interesa i prava države imenovanja i njenih državljana u granicama međunarodnog prava;

b) pomaganje razvoja trgovinskih, ekonomskih, kulturnih, prosvetnih, naučnih i turističkih odnosa između države imenovanja i države prijema, i unapredjenja na svaki drugi način prijateljskih odnosa među njima u okviru odredaba ove konvencije;

c) obaveštenje svim dopuštenim sredstvima o uslovima i razvoju u oblastima navedenim u tački b) ovog člana i izveštavanje o tome države prijema;

d) pružanje pomoći i potpore državljanima države imenovanja.

Član 11.

Evidencija državljana

Konzularni funkcioner ima pravo da vodi evidenciju državljana države imenovanja koji imaju prebivalište ili boravište na konzularnom području, i u tom cilju može tražiti pomoć od nadležnog organa države prijema.

Član 12.

Gradjansko stanje

Konzularni funkcioner ima pravo da:

a) vodi matične knjige rođenih i umrlih za državljane države imenovanja i izdaje izvode iz tih knjiga;

b) sklapa brak između državljana države imenovanja, izdaje izvode iz matične knjige venčanih i da o sklapanju braka u što kraćem roku obavesti nadležni organ države prijema.

Član 13.

Putne isprave i vize

Konzularni funkcioner ima pravo da:

a) izdaje, zamenjuje i produžava rok važenja pasoša ili drugih putnih isprava državljana države imenovanja;

b) izdaje i produžava vize i druge odgovarajuće isprave licu koje putuje u državu imenovanja.

Član 14.

Beležnički poslovi i overe

1. Konzularni funkcioner ima pravo, ako se tome ne protivi država prijema, da na svom konzularnom području vrši sledeće beležničke poslove i overe;

a) sastavlja ili overava ugovore i druga akta, kopije ili izводе iz istih državljanima države imenovanja, koji proizvode pravno dejstvo van teritorije države prijema;

b) prevodi i overava prevode ugovora i drugih akata na službeni jezik države imenovanja ili države prijema;

c) vrši i druge beležničke poslove koje mu poveri država imenovanja, a čije vršenje nije u suprotnosti sa zakonima i propisima države prijema.

2. Konzularni funkcioner može da overava potpise državljanina države imenovanja na raznim aktima i potpise i pečate organa države imenovanja odnosno države prijema.

3. Konzularni funkcioner može da obavlja funkcije iz stava 1. i 2. ovog člana u prostorijama konzulata, u stanu državljanina države imenovanja, na brodu ili vazduhoplovu koji pripadaju državi imenovanja.

Član 15.

Zaštita prava i interesa državljanina

U cilju zaštite prava i interesa državljanina države imenovanja konzularni funkcioner ima pravo da:

a) bude upoznat i u slučaju potrebe interve-niške kod nadležnog organa države prijema u vezi sa ulaskom

državljana države imenovanja na teritoriju države prijema, njihovim boravkom i obavljanjem rada, kao i da slobodno posećuje i opšti sa državljanima države imenovanja;

b) pomaže svoje državljane u njihovom opštenju sa sudom i drugim organom države prijema, da im pruža pomoć u postupku pred tim organima, da im obezbedi, ako to nije u suprotnosti sa zakonima i propisima države prijema, pomoć advokata ili drugog stručnog lica i da im, uz saglasnost organa, predloži prevodioca ili sam bude prevodilac;

c) prima pokretnu imovinu koja pripada državljaninu države imenovanja radi dostavljanja vlasniku.

Član 16.

Starateljstvo

Konzularni funkcioner vrši poslove starateljstva za državljane države imenovanja koji se nalaze na teritoriji države prijema, ako je za te poslove ovlašćen zakonodavstvom države imenovanja i u skladu sa zakonima i propisima države prijema.

Član 17.

Zastupanje državljana države imenovanja

Konzularni funkcioner može u skladu sa zakonima i propisima države prijema pred sudom ili drugim nadležnim organima države prijema zastupati državljane države imenovanja ili odrediti odgovarajućeg punomoćenika, ako ovi državljani zbog odsutnosti ili iz bilo kojih drugih razloga nisu u mogućnosti da lično štite svoja prava i interese ili da imenuju svog punomoćenika.

Član 18.

Lišenje slobode i posete

Nadležni organ države prijema je dužan da:

a) obavesti bez odlaganja konzulat o lišenju slobode državljanina države imenovanja na njegovom konzularnom području;

b) prenese bez odlaganja svako saopštenje između konzulata i državljanina države imenovanja koji je zadržan, uhapšen ili izdržava kaznu na osnovu pravosnažne sudske odluke ili odluke nekog drugog nadležnog organa;

c) omogući konzularnom funkcioneru, osim u slučaju ako zakoni i propisi države prijema to ne dozvoljavaju, da što pre poseti državljanina države imenovanja koji je na bilo koji način lišen slobode i da mu omogući da dobije pravnog zastupnika;

d) omogući konzularnom funkcioneru da poseti državljanina države imenovanja koji se nalazi u zatvoru i da s njim razgovara u skladu sa zakonima i propisima države prijema.

Član 19.

Obaveštenje o udesima

Nadležni organ države prijema dužan je da bez odlaganja obavesti konzulat koji je najbliži mestu udesa o udesu u drumskom ili železničkom saobraćaju koji ima za posledicu smrt, tešku telesnu povredu državljanina države imenovanja ili znatnu materijalnu štetu za državljanina države imenovanja.

Član 20.

Obaveštenje o smrti

1. Nadležni organ države prijema će bez odlaganja obavestiti konzulat države imenovanja o smrti državljanina države imenovanja i istovremeno saopštiti sve što je poznato o naslednicima, njihovom prebivalištu ili boravištu i o sadržini zaostavštine.

2. Nadležni organ države prijema postupaće u skladu s odredbama stava 1. ovog člana i u slučaju kada sa - zna da se na teritoriji njegove zemlje nalazi zaostavština državljanina države imenovanja, koji je umro na teritoriji države imenovanja, kao i u slučaju kada se kao naslednik umr log, koji nije bio državljanin države imenovanja, pojavlju - je državljanin države imenovanja.

3. Ako konzulat za smrt državljanina države imenovanja sazna ranije od organa države prijema, dužan je da odmah o tome obavesti nadležne organe države prijema.

Član 21.

Iznenadna smrt i nestanak

1. Ako državljanin države imenovanja umre ili nestane za vreme proputovanja ili privremenog boravka na te ritoriji države prijema, stvari i novac koje je on nosio sa sobom, prema spisku i bez drugih formalnosti, predaće se ko nzulatu države imenovanja, po odbitku eventualnih dugova.

2. Ako državljanin jedne strane ugovornice um re ili nestane na brodu ili vazduhoplovu druge strane ugovo rnice, njegova lična imovina koju je on imao predaće se sa spiskom najbližem organu države čiji je državljanin umro ili nestao, odnosno diplomatsko-konzularnom predstavništvu te dr žave.

Član 22.

Mere za obezbedjenje zaostavštine

1. Ako se zaostavština državljanina države ime novanja nalazi na teritoriji države prijema, sud ili drugi nadležni organ te države će, na zahtev ili po službenoj dužnosti, preduzeti potrebne mere za zaštitu i korisno uprav ljanje zaostavštinom i bez odlaganja će obavestiti najbli - ži konzulat države imenovanja o preduzetim merama.

2. Konzulat će odmah obavestiti naslednike, državljane države imenovanja, o smrti ostavioca, testamentu i sadržini zaostavštine, kako bi im omogućio da lično ili preko opunomoćenika učestvuju u postupku za raspravu zaostavštine. Konzularni funkcioner ima pravo da u postupku pred nadležnim organom države prijema zastupa svoje državljane bez posebnog punomoćja, ako su oni odsutni ili nisu odredili opunomoćenika. Ovo pravo, koje ima konzularni funkcioner prestaje kad odsutni državljani države imenovanja preuzme zaštitu svojih prava ili odredi svog opunomoćenika.

3. Ako konzularni funkcioner za račun državljanina države imenovanja primi na privremeno čuvanje novac ili drugu pokretnu imovinu po osnovu nasledja, dužan je da nadležnim organima države prijema podnese dokaze da je novac ili pokretnu imovinu predao licu kome je bila namenjena.

Član 23.

Dostavljanje akata

Konzularni funkcioner ima pravo da dostavlja državljanima države imenovanja sudska i vansudska akta, na način koji nije u suprotnosti sa zakonima i propisima države prijema.

Član 24.

Povratak državljana države imenovanja

Država prijema će činiti dobre usluge i omogućiti državljanima države imenovanja nesmetan povratak u svoju zemlju, ako ih država imenovanja pozove radi izvršenja zakonskih prava i obaveza.

Član 25.

Konzularna funkcija u odnosu na brodove

1. Konzularni funkcioner ima pravo da pruža pomoć brodu države imenovanja u teritorijalnim ili unutrašnjim vodama, luci, pristaništu ili sidrištu države prijema, kao i zapovedniku i članovima posade broda.

2. Konzularni funkcioner ima pravo da:

a) prima izjave koje se odnose na plovidbu broda, pregleda i overava brodske knjige, izdaje i produžava brodske i druge isprave;

b) ispita svaku nezgodu koja se dogodi na brodu;

c) preduzima odgovarajuće mere radi obezbjeđenja lekarske pomoći ili lečenja zapovednika i članova posade;

d) ostvari kontakt sa članom posade koji je napustio ili izostao sa broda i da se angažuje u vezi njegovog povratka na brod, odnosno u zemlju;

e) bez štete po prava države prijema vrši pravo nadzora i kontrole predviđene zakonima i propisima države imenovanja u odnosu na brod te države i da preduzima svaku drugu meru u cilju primene propisa svoje države.

3. Na zahtev konzularnog funkcionera organ države prijema je dužan da pruži svu moguću pomoć u ostvarivanju prava iz stava 1. i 2. ovog člana.

Član 26.

Obraćanje organu države prijema

1. Konzularni funkcioner se može obratiti za pomoć organu države prijema u vršenju svojih funkcija u vezi s brodovima.

2. Organ države prijema pružiće svu moguću pomoć konzularnom funkcioneru, a ako je to nemoguće, dužan je da navede razloge.

Član 27.

Opštenje s brodom

1. Konzularni funkcioner može, posle obavljenih potrebnih formalnosti, da stupi na brod lično ili da uputi svog predstavnika, čim se brodu dozvoli slobodan saobraćaj sa obalom.

2. Zapovednik i članovi posade broda mogu da opšte s konzulatom i da dodju u konzulat u svako doba, pod uslovom da se pridržavaju propisa države prijema o prelaženju državne granice.

Član 28.

Odnos organa države prijema prema brodu

1. Ako sud ili drugi nadležni organ države prijema namerava da preduzme prinudne mere ili da otvori istragu na brodu države imenovanja, dužan je da prethodno o tome obavesti konzulat, kako bi konzularni funkcioner ili njegov predstavnik mogao da prisustvuje izvršenju mera, a ukoliko je to bilo nemoguće usled hitnosti slučaja, nadležni organ će o tome naknadno obavestiti konzulat, na zahtev konzularnog funkcionera pružiti potpuno obaveštenje o činjenicama o kojima se radi i o preduzetim radnjama.

2. Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se kad zapovednik ili član posade broda treba na kopnu da bude saslušan od strane nadležnog organa države prijema.

3. Sud ili drugi organ države prijema ne može se mešati u unutrašnje stvari broda po bilo kojoj stvari, osim na zahtev ili uz pristanak zapovednika broda ili u cilju održavanja reda i mira, u interesu narodnog zdravlja ili bezbednosti.

4. Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se na uobičajenu carinsku, zdravstvenu i pasošku kontrolu, kao ni u slučaju spasavanja ljudskog života u vodi ili sprečavanju zagadjivanja voda.

Član 29.

Havarije

1. U slučaju da brod države imenovanja pretrpi brodolom, nasuče se, ili ošteti na bilo koji drugi način u teritorijalnim ili unutrašnjim vodama države prijema ili u blizini tih voda, nadležni organ države prijema odmah obavještava konzulat o tome, kao i o merama koje su preduzete za spasavanje života ljudi, tereta i ostale imovine na brodu.

2. Konzularni funkcioner ima pravo da preduzima mere za pružanje pomoći brodu, članovima posade i putnicima na brodu koji je pretrpeo havariju i u tom cilju može za tražiti pomoć od nadležnog organa države prijema.

3. Organ države prijema je dužan da na zahtev konzularnog funkcionera pruži svu moguću pomoć u preduzimanju mera iz stava 2. ovog člana.

4. Brod koji je pretrpeo havariju kao i teret i namirnice sa havarisanog broda ne podležu carini u državi prijema izuzev ako su prodati ili namenjeni za upotrebu u toj državi.

Član 30.

Poseta stranom brodu

Konzularni funkcioner može da poseti brod, bez obzira kojoj državi pripada, uz prethodnu saglasnost zapovednika tog broda, a koji plovi prema luci odnosno pristaništu države imenovanja, kako bi obavio formalnosti u vezi s ulaskom u luke ili pristaništa te države.

Član 31.

Konzularne funkcije u odnosu na vazduhoplove

Odredbe ove konvencije koje se odnose na brodove države imenovanja, shodno će se primenjivati i na civilne vazduhoplove države imenovanja.

Član 32.

Ostale konzularne funkcije

Konzularni funkcioner može da vrši i druge konzularne funkcije koje mu poveri država imenovanja, a koje zakonima i propisima države prijema nisu zabranjene ili kojima se država prijema ne protivi.

Član 33.

Opštenje s organima države prijema

1. Konzularni funkcioner, odnosno član di - plomatskog predstavništva u vršenju konzularnih funkcija može se obraćati:

a) nadležnim lokalnim organima na svom konzularnom području;

b) nadležnim centralnim organima države prijema, ako i u kojoj meri to dopuštaju zakoni i propisi i praksa države prijema.

2. Konzularni funkcioner se može neposredno obraćati ministarstvu inostranih poslova države prijema samo u odsutnosti članova diplomatskog osoblja diplomatskog predstavništva države imenovanja.

3. Službena prepiska između konzulata i nadležnih organa države prijema obavljaće se na jeziku države prijema koji je službeni jezik konzularnog područja.

G l a v a t r e ć a

OLAKŠICE, PRIVILEGIJE I IMUNITETI

1. Olakšice, privilegije i imuniteti koji se odnose na konzulat

Član 34.

Olakšice konzulata

Država prijema daje sve potrebne olakšice za normalno obavljanje funkcija konzulata.

Član 35.

Nacionalna zastava i grb

1. Nacionalna zastava države imenovanja može se istaći na zgradu konzulata, rezidenciju šefa konzulata i na njegovo prevozno sredstvo kad se ono koristi za službene potrebe.

2. Država imenovanja ima pravo da na zgradu konzulata i na rezidenciju šefa konzulata postavi državni grb i tablu sa nazivom konzulata na jeziku, odnosno jezici ma države imenovanja i na službenom jeziku sedišta konzulata.

3. U ostvarivanju prava navedenih u ovom členu vodiće se računa o zakonima i propisima i praksi države prijema.

Član 36.

Prostorije

1. Država prijema je dužna da omogući državi imenovanja da na njenoj teritoriji i u okviru njenih zakona i propisa stekne prostorije za konzulat ili da joj pomogne da na neki drugi način dođe do prostorija.

2. Država prijema je takodje dužna da, ako je potrebno, pomogne konzulatu da dobije odgovarajuće stanove za svoje članove.

Član 37.

Nepovredivost konzularnih prostorija

1. Prostorije konzulata su nepovredive.

2. Država prijema ima posebnu obavezu da preduzima odgovarajuće mere kako bi sprečila nasilan ulazak u prostorije konzulata ili njihovo oštećenje, narušavanje mira konzulata i njegovih članova ili povredu dostojanstva konzulata.

3. Organi države prijema mogu da udju u konzularne prostorije samo uz pristanak šefa tog konzulata, šefa diplomatskog predstavništva države imenovanja ili lica koje ovlasti jedan od njih. U slučaju požara ili druge nesreće koja zahteva hitne zaštitne mere, pristanak šefa konzulata se može smatrati dobijenim.

Član 38.

Fiskalno oslobodjenje konzularnih prostorija

1. Konzularne prostorije i rezidencija šefa konzulata, čiji je vlasnik ili zakupac država imenovanja ili koje drugo lice koje postupa u ime te države, oslobođeni su svih poreza i taksa bilo kakve prirode, državnih, regionalnih ili opštinskih, ukoliko se ne radi o taksama koje se naplaćuju kao naknada za posebne usluge.

2. Fiskalno oslobodjenje predviđeno u stavu 1. ovog člana ne primenjuje se na takve poreze i takse ako, prema zakonima i propisima države prijema, padaju na teret lica koje je saugovarač države imenovanja ili lica koje postupa u ime te države.

Član 39.

Nepovredivost konzularne arhive

Konzularna arhiva je nepovrediva u svako doba i ma gde se nalazila.

Član 40.

Sloboda kretanja

Pod rezervom zakona i propisa koji se odnose na područje u koje je pristup zabranjen ili je posebno regulisan iz razloga državne bezbednosti, država prijema

obezbeđuje članovima konzulata i članovima njihovih porodica slobodu kretanja na svojoj teritoriji.

Član 41.

Sloboda opštenja

1. Država prijema dozvoljava i štiti slobodno opštenje konzulata za sve službene svrhe, kao i opštenje sa vladom, diplomatskim predstavništvima i konzulatima država imenovanja ma gde se oni nalazili i u tom cilju, konzulat može koristiti sva sredstva javnog opštenja, diplomatske ili konzularne kurire, diplomatske i konzularne valize i poruke kodeksom ili šifrom, a može postaviti i koristiti otpremnu radio stanicu, ali samo uz prethodni pristanak države prijema.

2. Službena prepiska konzulata je nepovređiva, izraz "Službena prepiska" označava svaku prepisku koja se odnosi na konzulat i njegove funkcije.

3. Konzularna valiza ne sme biti ni otvorena ni zadržana. Međutim, ako nadležni organ države prijema osnovano sumnja da valiza sadrži i druge predmete osim prepiske, dokumenata i predmeta pomenutih u stavu 4. ovog člana, može tražiti da valizu, u njegovom prisustvu, otvori ovlašćeni predstavnik države imenovanja. Ako se ovo traženje odbije, valiza se vraća u mesto porekla.

4. Paketi koji čine konzularnu valizu moraju da budu zapečaćeni, da nose vidne spoljne oznake i mogu sadržati samo službenu prepisku, dokumenta i predmete koji služe isključivo za službenu upotrebu konzulata.

5. Konzularni kurir mora biti snabdeven službenom ispravom kojom se potvrđuje njegovo svojstvo i označava broj paketa koji čine konzularnu valizu. On ne može biti državljanin države prijema niti lice koje ima prebivalište u toj državi.

Država prijema štiti i pomaže konzularnog kurira u vršenju njegovih funkcija. On uživa nepovredivost svoje ličnosti i ne može biti podvrgnut bilo kakvoj vrsti hapšenja ili zadržavanja.

6. Zapovednik broda ili vazduhoplova kome je poverena konzularna valiza mora posedovati zvanični dokument u kome je označen broj paketa koji čine konzularnu valizu. Po sporazumu sa nadležnim organom države prijema član konzulata može da neposredno preuzme, ili da preda valizu, zapovedniku broda ili vazduhoplova.

Član 42.

Konzularne dažbine i takse

1. Konzulat može naplaćivati na teritoriji države prijema dažbine i takse koje za konzularne radnje predviđaju zakoni i propisi države imenovanja.

2. Iznosi naplaćeni od dažbina i taksa predviđenih u stavu 1. ovog člana oslobođeni su svih poreza i taksa u državi prijema.

3. Država prijema će omogućiti konzulatu da iznose od naplaćenih dažbina i taksa dostavi državi imenovanja.

2. Olakšice, privilegije i imuniteti članova konzulata

Član 43.

Zaštita konzularnih funkcionera

Država prijema će postupati prema konzularnom funkcioneru države imenovanja sa dužnim poštovanjem i preduzeće odgovarajuće mere da bi se sprečila svaka povreda njegove ličnosti, slobode, dostojanstva.

Član 44.

Lična nepovredivost konzularnih funkcionera

1. Konzularni funkcioneri mogu biti stavlje
ni u zatvor ili pritvor samo u slučaju teškog krivičnog de
la, i to samo na osnovu odluke nadležne sudske vlasti.

2. Osim u slučaju predviđenom u stavu 1. ovog
člana, konzularni funkcioneri ne mogu biti hapšeni niti pod
vrgnuti u bilo kom drugom obliku ograničenju lične slobode,
izuzev kada se radi o izvršenju pravosnažne sudske odluke.

3. Ako se povede krivični postupak protiv kon
zularnog funkcionera, ovaj je dužan da se pojavi pred nad
ležnim organima. Međutim, postupak treba da bude vođen sa
dužnim poštovanjem prema konzularnim funkcionerima i, osim
u slučaju predviđenom u stavu 1. ovog člana, na način ka
ko bi se što je moguće manje ometalo vršenje konzularnih
funkcija. Ako je, u okolnostima pomenutim u stavu 1. ovog
člana, nastala potreba da se neki konzularni funkcioner st
avi u pritvor, postupak protiv njega mora se otvoriti u naj
kraćem roku.

Član 45.

Obaveštenje u slučaju hapšenja, pritvora ili gonjenja

U slučaju hapšenja ili pritvaranja člana kon
zulata koji nije šef konzulata ili pokretanje krivičnog po
stupka protiv njega, država prijema je dužna da o tome u naj
kraćem roku obavesti šefa konzulata. Ako se ove mere odno
se na šefa konzulata država prijema treba da o tome diplo
matskim putem obavesti državu imenovanja.

Član 46.

Sudski imunitet

1. Članovi konzulata ne podležu nadležno - sti sudskih i upravnih organa države prijema za dela izvršena u obavljanju konzularnih funkcija.

2. Međutim, odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se u slučaju građanskog postupka:

a) pokrenutog na osnovu ugovora koji je neki član konzulata zaključio, ali ne izričito ili prećutno kao opunomoćenik države imenovanja; ili

b) koji je pokrenulo treće lice za štetu nastalu iz nezgode koja je u državi prijema prouzrokovana vozilom, brodom ili vazduhoplovom.

Član 47.

Obaveza svedočenja

1. Član konzulata može biti pozvan da svedoči u sudskom ili upravnom postupku. Konzularni službenik i član poslužnog osoblja ne treba da odbije da svedoči, osim u slučajevima pomenutim u stavu 4. ovog člana.

2. Ako konzularni funkcioner odbije da svedoči, ne može se protiv njega primeniti nikakva prinudna mera ili neka druga sankcija.

3. Organ koji poziva na svedočenje treba da izbegava da ometa konzularnog funkcionera u vršenju njegovih funkcija. On može da primi svedočenje konzularnog funkcionera u njegovom stanu ili u konzulatu ili da prihvati njegovu pismenu izjavu, kad god je to moguće.

4. Članovi konzulata nisu dužni da svedoče o činjenicama koje se odnose na vršenje njihovih funkcija niti da pokazuju zvaničnu prepisku ili dokumenta koja se na to odnose. Oni isto tako imaju pravo da odbiju da kao veštaci daju mišljenje o zakonodavstvu države imenovanja.

Član 48.

Odricanje od privilegija i imuniteta

1. Država imenovanja se u pogledu pojedinog člana konzulata može odreći privilegija i imuniteta predviđenih u članovima 44, 46. i 47. ove konvencije. Odricanje mora uvek biti izričito i mora biti saopšteno državi prijema u pismenoj formi.

2. Ako član konzulata pokrene postupak u stvarima u kojima bi on uživao imunitet, on se više ne može pozivati na imunitet u pogledu ma kog protivzahteva neposredno vezanog za glavni zahtev.

3. Odricanje od imuniteta u pogledu neke građanske tužbe ili zahteva u upravnom postupku ne smatra se da povlači odricanje od imuniteta u pogledu mera izvršenja presude za koje je potrebno posebno odricanje.

Član 49.

Oslobodjenje od prijavljivanja, socijalnog osiguranja, ličnih obaveza i davanja

1. Članovi konzulata i članovi njihovih porodica oslobodjeni su svih obaveza predviđenih zakonima i propisima države prijema u pogledu prijavljivanja stranaca i dozvole boravka.

2. Članovi konzulata i članovi njihovih porodica oslobodjeni su od obaveze socijalnog osiguranja ako takva obaveza postoji u državi prijema.

3. Država prijema će osloboditi člana konzulata i članove njegove porodice koji žive u njegovom domaćinstvu svih ličnih davanja i svake javne službe.

Član 50.

Fiskalno oslobodjenje

1. Članovi konzulata i članovi njihovih porodica oslobodjeni su svih poreza i taksa, ličnih ili stvarnih, državnih, regionalnih ili komunalnih, osim:

a) posrednih poreza koji su po svojoj prirodi obično uključeni u cenu robe ili usluga;

b) poreza i taksa na privatnu nepokretnu imovinu koja se nalazi na teritoriji države prijema, pod rezervom odredaba člana 38. ove konvencije o fiskalnom oslobodjenju konzularnih prostorija;

c) naslednih i prenosnih taksa koje naplaćuje država prijema pod rezervom odredaba tačke b) člana 53. ove konvencije;

d) poreza i taksa na privatne prihode koji potiču iz države prijema;

e) poreza koji se ubiraju kao naknada za posebne usluge;

f) taksa za upis u javne knjige, sudskih taksa i taksa za isprave, pod rezervom odredaba člana 38. ove konvencije.

2. Član konzulata koji zapošljava lice čija zarada nije oslobođena poreza na prihod u državi prijema dužan je da poštuje obaveze kojima zakoni i propisi te države podvrgavaju poslodavca u pogledu plaćanja poreza na prihod.

Član 51.

Oslobađanje od carine i carinskog pregleda

1. Država prijema odobrava uvoz i oslobodjenje od carina, taksa i dažbina na izvoz i uvoz, osim troškova uskladištenja, prevoza i troškova za slične usluge za:

a) predmete namenjene za službene potrebe konzulata;

b) predmete namenjene za ličnu upotrebu konzularnog funkcionera i članova njegove porodice, uključujući i predmete namenjene za njihov smeštaj. Potrošni predmeti ne treba da prelaze količine potrebne za njihovu neposrednu upotrebu od strane zainteresovanih.

2. Konzularni službenici i članovi poslužnog osoblja uživaju privilegije i oslobodjenja predviđena stavom 1. ovog člana u pogledu predmeta za ličnu upotrebu uvezenih prilikom prvog premeštaja.

3. Lični prtljag konzularnog funkcionera i članova njegove porodice oslobodjen je carinskog pregleda. On može biti pregledan samo u slučaju kada postoji opravdana sumnja da prtljag sadrži predmete koji nisu navedeni u tački b) stava 1. ovog člana, ili predmete čiji je uvoz ili izvoz zabranjen zakonima i propisima države prijema ili podleže propisima o karantinu. Takav pregled treba obaviti u prisustvu konzularnog funkcionera ili člana njegove porodice.

Član 52.

Privilegije drugih lica

Konzularni službenici, članovi poslužnog osoblja i članovi njihovih porodica koji su državljani države imenovanja sa stalnim prebivalištem u državi prijema ili državljani države prijema ne uživaju privilegije i imunitete predviđene ovom konvencijom osim onih privilegija predviđenih u stavu 4. člana 47. ove konvencije.

Član 53.

Zaostavštine člana konzulata

U slučaju smrti člana konzulata ili člana njegove porodice, država prijema je dužna da:

a) dozvoli iznošenje pokretne imovine umrlog, izuzev one koja je pribavljena u državi prijema, a čiji je izvoz zabranjen u momentu smrti;

b) ne naplaćuje državne, regionalne i opštinske nasledne i prenosne takse na pokretnu imovinu koja se nalazi u državi prijema isključivo usled toga što se umrli u toj državi nalazio kao član konzulata ili član njegove porodice.

Član 54.

Osiguranje protiv štete nanete trećem licu

Za prevozna sredstva, vlasništvo države imenovanja koja koristi konzulat, kao i za sva prevozna sredstva koja pripadaju članu konzulata ili članu njegove porodice, obavezno je osiguranje protiv štete nanete trećim licima.

Član 55.

Poštovanje zakona i propisa države prijema

1. Bez štete po svoje privilegije i imunitete sva lica koja uživaju te privilegije i imunitete u skladu s ovom konvencijom, dužna su da poštuju zakone i propise države prijema. Ona su, također, dužna da se ne mešaju u unutrašnje stvari te države.

2. Član konzulata i članovi njegove porodice ne mogu obavljati u državi prijema nikakvu profesionalnu ili trgovačku delatnost za svoju ličnu korist.

3. Prostorije konzulata se neće koristiti za svrhe koje nisu u skladu sa vršenjem konzularnih funkcija. Ako se u jednom delu zgrade u kojoj se nalaze prostorije konzulata smeste kancelarije drugih tela ili agencija, pod uslovom da su takve prostorije odvojene od prostorija koje koristi konzulat, u tom slučaju se spomenute kancelarije ne smatraju kao deo konzularnih prostorija.

G l a v a č e t v r t a

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 56.

Odnos između ove konvencije i drugih međunarodnih ugovora

1. Odredbe ove konvencije ne diraju u druge međunarodne ugovore koji su na snazi u odnosima između država strana ugovornica tih sporazuma.

2. Strane ugovornice će postupati u skladu sa odredbama Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. aprila 1963. godine u vezi s pitanjima koja nisu izričito regulisana ovom konvencijom.

Član 57.

1. Ova konvencija podleže ratifikaciji i stupa na snagu po isteku trideset dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata koja će se obaviti u Beogradu.

2. Ova konvencija će ostati na snazi do isteka godinu dana od dana kada jedna strana ugovornica dostavi drugoj strani ugovornici pismeno saopštenje o svojoj nameri da otkaže konvenciju.

Sačinjeno u Pekingu dana *četvrtog februara* hiljadu devetsto osamdeset i druge godine, u dva izvorna primerka, na kineskom i srpskohrvatskom jeziku, pri čemu oba teksta imaju jednaku važnost.

ZA
NARODNU REPUBLIKU KINU

Huang Hua

ZA
SOCIJALISTIČKU FEDERATIVNU
REPUBLIKU JUGOSLAVIJU

Mirko Ostojić